

"ואתם תהיו לי ממלכת כוהנים וגוי קדוש"....

... לא אוסף של יחידים השומרים את התורה בצוותא אלא גוי וממלכה, עם ומדינה; גם לא קבוצה המקיימת את התורה למען עצמה, כי אם למען האנושות כולה.

"ובזה תהיו סגולה, כי תהיו 'ממלכת כוהנים' להבין ולהורות לכל המין האנושי לקרוא כולם בשם ה' ולעובדו שכם אחד, כאומר: 'ואתם כוהני ה' תיקראו', וכאומר: 'כי מציון תצא תורה' " (ספורנו).

את קיומנו כיחידים העובדים את ה', יכול העולם לסבול. במשך רוב שנות גלותנו הסתפק העולם – הן הנוצרי והן המוסלמי – בהחזקתנו כחבורה מושפלת של יהודים-יחידים בני דת אחרת החיה תחת שלטונם ונתונה לחסדיהם. אולם את היותנו עם וממלכה הנושאים את שם ה' בהווה הלאומית, ואף נושאים ייעוד כלל-אנושי, את זאת קשה לו לקבל.

על פי מסורת חז"ל, אשר באה אלינו בשמו של ר' עקיבא (שבת פז, א), נאמרה אמירה זו – ואתם תהיו לי ממלכת כוהנים וגוי קדוש – ביום השני בשבוע. זהו היום שבו הופרדו המים העליונים מן המים התחתונים. זהו היום שבו נבראה המחלוקת והשנאה. זהו היום שבו נברא אף

הגיהנום. **שלובים יחד ירדו לעולם חוקי הייעוד וחוקי הגורל היהודי.** "הר סיני" – אשר בו קיבלנו את חוקי הייעוד, הוא המקום אשר בו קיבלנו את הגורל הלאומי – להיות עם הסובל משנאה מצד אומות העולם. לא נקרא הר סיני בשם זה אלא משום ששם "ירדה שנאה לאומות העולם עליו" (שבת פט, א). ביום שקיבלנו את ייעודנו, נגזר עלינו להיות עם לוחם, העומד בעימות מתמיד עם העולם, לא רק על אינטרסים ובעיות נקודתיות כי אם על עצם קיומו. על כן נכשלו כל הניסיונות לבער מן העולם את האנטישמיות. ואף אלו שסברו כי ביום שנהיה "עם נורמלי", היושב בארצו "ככל הגויים" וחי את חייו על פי הנורמות המקובלות באירופה ובאמריקה, תיעלם האנטישמיות מן העולם – גילו להפתעתם כי לכל היותר הצליחו להמיר את ה"אנטישמיות" ב"אנטי-ציונות", אך לא לבערה מן העולם.

אנו יכולים לבכות על מר גורלנו, בהיותנו סובלים את שנאת האומות כבעיה בלתי נפתרת. אולם בידנו לראות זאת כאתגר. אם אלפי שנות היסטוריה אנו סובלים על יהדותנו, אות נוסף הוא על המשמעות העמוקה הגנוזה בה. אם למעלה ממאה שנים מקיזים אנו מדמנו על ארצנו ועל מדינתנו, ולאחר כל הניסיונות אין אנו רואים לכך סוף, אות הוא כי תפקיד גדול ממתין להן: "כה אמר הא-ל ה' בורא השמים ונוטים, רוקע הארץ וצאצאיה, נתן נשמה לעם עליה ורוח להולכים בה. אני ה' קראתיך בצדק ואחזק בידך, ואצרך ואתנך לברית עם, לאור גויים" (ישעיה מב, ה-ו). מעמד הר סיני הציב לפנינו את משמעות קיומנו, את פשר הסבל המתמשך בכל הדורות. **עלינו להיות "גוי קדוש" – כלפי ה' א-להינו, ומתוך כך – גם "ממלכת כוהנים" כלפי האנושות כולה.**

חזון נשגב זה – חזון ציבורי ולאומי הוא. אולם הוא נוקב ויורד עד רמת הפרט. לא די להיות "גוי קדוש" ברמה הציבורית, תוך הפקרה של החיים הפרטיים לכל טומאה ולכל רשע. הממלכה, הממלכתיות, מורכבת מאזרחים פרטיים, אשר כל אחד מהם נדרש לעמוד ברף מוסרי ורוחני גבוה של 'כוהן' ברמה האישית, כאשר ההתכנסות של כולם להיות אגודה אחת הופכת אותם להיות "ממלכת כוהנים". רק כך יוכל להיווצר "גוי קדוש".

דברים אלו אינם מסמנים רק את הייעוד ואת היעד שאליהם אנו שואפים, אלא גם את הגורל הלאומי. ויהי רצון שנזכה במהרה לראות את מדינתנו, מדינת ישראל, פועלת על פי הייעוד הגדול שלה, להיות "ממלכת כוהנים וגוי קדוש".

(הרב עזריאל אריאל - רב היישוב עטרת)

"יברכך ד' וישמרך

יאר ד' פניו אליך ויחונך

ישא ד' פניו אליך

וישם לך שלום"

כל יהודי דומה לכהן גדול

עם ישראל "ממלכת כוהנים וגוי קדוש", ולא סתם כוהנים אלא "כוהנים גדולים", לכן כל יהודי פותח את היום בברכת כוהנים כבר בברכות השחר.

זכות אבות ניתנה לכל יהודי... לברך את כל עם ישראל בברכת כהן... אשרינו שכח הברכה של אברהם אבינו - "והיה ברכה - הברכות יהיו נתונות בידך", ניתן לכל יהודי.

עד כדי כך שלכל אחד מישראל יש שייכות לא רק לברך את ישראל, אלא להגיע לקדושה של "קדש הקדשים" שבבית המקדש. וכמו שפסק הרמב"ם:

"לא שבט לוי בלבד אלא כל איש ואיש... אשר נדבה רוחו אותו... הרי זה נתקדש קדש קדשים"...

אמנם כיום דבר זה הוא בהעלם, אולם בגאולה האמתית והשלימה זה יהיה בגלוי ובשלימות ובפועל ממש.

